

9 rakamının
hikayesi

Koca Kafalı Dokuz

Hey! Merhaba. Bana
koca kafalı dokuz derler.

Evet, evet yanlış duymadın.
"KOCA KAFALI
DOKUZ"

"Dokuzu anladık da koca kafa da
nereden çıktı?" diyeceksin. Merak etme
birazdan hepsini anlatacağım.

Ben de bütün rakamlar gibi kendi
halimde bir rakamcıkım sadece. Ta
ki o güne kadar...

Annem bir gün mutfakta ona yardım ettiğim için yanağıma sulu bir öpücük bıraktıktan sonra bana şu cümleyi kullandı.

"Benim oğlum ne kadar da düşünceli. Çok seviyorum seni çok."

O günden sonra kafam fazlasıyla karışmıştı. Düşünceli ne demekti? İyi bir şey olduğu kesindi. Annemin beni öğrenmesinden anlamıştım.

Peki ama düşünmek nasıl yapılırdı? Bol soru sorarak mı? Annemi mutfakta gördüğümde "Acaba yardıma ihtiyacı var mıdır?" diye kendi kendime sormuştum. Sonra da yardım etmeye karar vermiştim.

İşte bu... Bundan sonra annemi mutlu edebilmek için daha çok düşünecek ve kendime daha çok soru soracaktım.

O zamanlar bu çok doğru bir karar gibi gelmişti bana. Şimdi ise... ah... ah... Dinleyin de görün bakalım koca kafalı nasıl olunurmuş?

İşte o günden sonra kafamda biriken sorular...

? Kardeşim bana neden oyuncasını vermedi?

? Beni sevmiyor mu?

? Annem neden istediğim yemeği pişirmedi?

? Babam kumandayı bana neden vermiyor?

? Köpeğim Doki yemeğini yedimi?

? Neden saçlarım yok?

? Arkadaşım bana neden hediye verdi?

? Güneş neden sabah doğar?

? Arabanın benzini neden biter?

? Okula neden gidiyorum?

? Kafamdaki sorulara cevap bulamazsam ne olur?

Ah, ah... günlerce kafamda biriktirdiğim sorulara cevap bulmaya çalıştım.

O kadar yorulmuştum ki... Düşünmek gerçekten de çok zor işmiş.

Ama olsun annem benim düşünceli olmamı istiyordu. Ve ben düşünmeye devam edecektim.

Kafamda sorular çoğaldıkça bir şey fark etmişim. Kafam, evet kafam büyümeye başlamıştı.

Düşündükçe...

Büyüyor...

Büyüyor...

Balon gibi oluyordu.

Ve sonra ne mi oldu?
Herkes bana KOC
KAFALIZOKUZ
demeye başladı.

Bir şeyleri yanlış yapıyordum ama neyi?

Anneme sormaya karar verdim. Ona düşünceli olabilmek için neler yaptığımı anlattım.

Annemin ilk tepkisi ne miydi?
Koskocaman bir kahkaha...

“Oh canım yavrurum sen beni tamamen yanlış anlamışsın. Ben sana düşüncelisin derken yardım etmeyi seven bir çocuksun demeye çalışmıştım.”

“Etrafında olan biten şeyleri izlemen ve dikkat etmen çok güzel bir şey. Fakat her şeyi düşünmeye çalışırsan bu sana zarar verir. Yorulursun. Bak şimdi den koca kafalı olmuşsun bile.” dedi ve yine güldü.

Hmm... sanırım şimdi
anladım. Keşke en başta
anneme ne demek istediğini
sorsaydım. Böylelikle
kafamda biriktirdiğim sorular
yüzünden koca kafalı
olmazdım.

Ama olsun. Sanırım koca
kafalı olmak bana yakıştı ne
dersiniz?

Çocuklar sizler de benim gibi soru sormaktan çekinmeyin. Ama bu soruları sadece kendinize değil etrafınızdaki kişilere de sorabilirsiniz. Oklınıza ne takıldıysa sorun, merak edin, cevap arayın.

Kardeşinizin oyuncuğu neden vermediğini gidip ona sorabilirsiniz. Ya da okula neden gittiğinizin cevabını öğretmeninizden öğrenebilirsiniz.

Şoru sormak hata değildir.
Hem hata yapmaktan korkmamalıyız.
Her hata bize yeni bir şey öğretir.

ŞÖN....

HİKAYE İLE İLGİLİ SORULAR:

- ? Düşünmek nedir? Sen en çok ne hakkında düşünüyorsun?
- ? Annesi dokuzda 'çok düşüncelisin' derken sence ne demek istedi?
- ? Dokuzun kafası neden büyüdü?
- ? Dokuz kafasında hangi soruların cevabını bulmaya çalıştı?
- ? Dokuzda kafası büyüdüğü için herkes nasıl seslenmeye başladı?
- ? Merak etmek nedir? Soru sormak kötü bir şey mi?
- ? Hata yapmaktan korkar mısın? Hata yaparsak ne olur?

